

DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Komisarjat Rządu na m. Lublin Egzemplarz Obowiązkowy

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie. . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 24 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 31. | Lublin, dnia 26-go listopada 1921 roku. | Rok I.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni: w Wydziale Zaopatrywania—pomocnik referenta Marja Mierzyńska, st. kancelista Mieczysław Szostak, magazynier—Jan Tomczyński, lustrator sklepów Edward Spasowicz i goniec Stanisław Janczara wszyscy od dnia 16 listopada r. b. na skutek redukcji personelu.

W Wydziale Finansowym delegowano Józefa Kapicę—rachmistrza Kasy miejskiej do p. o. Kasjera wpłat od dnia 1 listopada r. b., z pozostawieniem w dotychczasowym stopniu służbowym.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 17 listopada — uchwalono):

Odczytano interpelację ławnika Bendycha, odnośnie rozpoczęcia nadbudowy domu przez Łabęckiego, z przeznaczeniem na farbiarnię, za jednostronnem pozwoleniem Inspektora Budownictwa Smoluchowskiego, i uchwalono przesłać takową do Wydziału Budownictwa, do wyjaśnienia podstaw, na zasadzie których omawiane zezwolenie zostało wydane, poczem wnieść do rozpatrzenia Magistratu.

(Posiedzenie 18 listopada — uchwalono):

1. W sprawie podwyżki honorarjum lekarzy za porady udzielane pracownikom miejskim,—upoważnić wydziały do wydawania biuletynów w dalszym ciągu, sprawę zaś zatwierdzenia nowej taksy odroczyć.

2. Sprawę odnowienia dzierżawy kolejki na robotach publicznych,—przekazać do zaopinjowania referatu prawnego odnośnie strony prawnej projektu umowy, przeprowadzić kalkulację cen dzierżawy, poczem wystąpić do władz o kupno kolejki, względnie dzierżawę na podstawie bardziej przystępnych warunków projektu umowy, który przedłożyć do zatwierdzenia Magistratu.

3. Wniosek Urzędu Mieszkaniowego o utrzymaniu tegoż urzędu w rękach Samorządu Miejskiego akceptowano i uchwalono powierzyć Delegacji Mieszkaniowej opracowanie planu ograniczenia działalności Urzędu Mieszkaniowego do granic ściśle zakreślonych

ustawą i znacznej, związanej z ograniczeniem działalności, redukcji personelu.

(Posiedzenie 19 listopada — uchwalono):

1. Wniosek Urzędu Mieszkaniowego o utworzenie w tym że urzędzie dwuch posad starszych kancelistów,— odłożyć do czasu przedłożenia przez Delegację Mieszkaniową projektu reorganizacji Urzędu Mieszkaniowego.

2. Rozpatrzenie przepisów postępowania przymusowego w sprawie remontu zniszczonych domów,—odłożyć i polecić przepisy przesłać do opinji referatu prawnego.

3. Akceptować decyzję Rady Szkolnej m. Lublina z dn. 19/IX r. b. o przyjęciu od dn. 1 stycznia 1922 r. szkoły powszechnej kolejowej w poczet miejskich szkół powszechnych, pod nazwą szkoły Nr. 1, na ogólnych zasadach.

4. Akceptować decyzję Rady Szkolnej m. Lublina z dn. 19/IX r. b. o przyjęciu na ogólnych zasadach w poczet miejskich szkół powszechnych szkoły sierot, będącej pod zarządem Sali Sierot Ś-go Józefa, pod nazwą szkoły Nr. 19, z zastrzeżeniem, że szkoła ta otrzymywać będzie i nadal lokal od Sali Sierot bezpłatnie i że będą przyjmowane do niej, w miarę możności, i dzieci z miasta.

5. Do rozpatrzenia bilansu Wydziału Zaopatrywania za I półrocze r. b. powołać Komisję w składzie p. p. Dylewskiego i Skurzyńskiego, z prośbą o przejrzenie bilansu i przedłożenie do zatwierdzenia Magistratu ze swym wnioskiem.

6. W sprawie lokalu dla bibljoteki im. H. Łopacińskiego, reasumując uchwałę swoją z dn. 12 września r. b., przyjąć za podstawę do pertraktacji o przyjęcie na rzecz miasta bibljoteki warunki wskazane w projekcie umowy, przesłanej przez zarząd bibljoteki.

7. W sprawie miejskiej fabryki masarskiej, zajętej przez Intendenturę wojskową wobec pisma intendentury z dn. 16 b. m. Nr. 262, uchwalono utrzymać w mocy uchwałę z dn. 4 b. m. i polecić komisji, powołanej wspomnianą uchwałą, aby niezwłocznie rozpoczęła czynności i sprawozdanie przedłożyła Magistratowi. Wobec niezgodnego z rzeczywistością przedstawienia odbytych w tej sprawie konferencji (pismo Nr. 262), istotny przebieg sprawy podać do wiadomości władz wyższych.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.
Szef wydziału do spraw ogólnych.
Radliński.

Część nieurzędowa.

Przedruk z miesięcznika „Samorząd Miejski“.

Dr. RUDOLF SIKORSKI.

Samorząd miejski w Polsce
i jego najbliższe zadania i cele.

(Dokończenie).

W miastach będących województwami grodzkiemi przedstawicielem Magistratu jest wojewoda grodzki, a w jego zastępstwie prezydent, który kieruje bieżącem urzędowaniem Magistratu, jako władzy politycznej I instancji. Prezydent przewodniczy na posiedzeniach Magistratu. Wydziały Magistratu miasta wojewódzkiego wykonywują także zadania właściwe dla II instancji administracyjnej, o ile Magistratowi rząd te funkcje powierzy. Zadaniami Magistratu wykonywanemi w II instancji kieruje, pod przewodnictwem wojewody grodzkiego i pod jego odpowiedzialnością, Miejska rada wojewódzka, w skład której wchodzi 6 starszych ławników, delegowanych przez Radę miasta z grona radnych oraz 6 starszych ławników zawodowych, wybranych przez Radę miasta z pośród osób posiadających fachowe kwalifikacje na zawodowego członka Magistratu.

Starsi ławnicy noszą tytuł senatorów. Starsi ławnicy delegowani z grona radnych, nie tracą mandatu radzieckiego. Ich stanowisko, zadania, prawa i obowiązki są identyczne z przepisanemi dla ławników Magistratu. Starsi ławnicy zawodowi nie sprawują

obowiązków naczelników wydziałów tylko po za obowiązkami kolegjalnie załatwionemi należy do nich fachowy nadzór nad organizacją i funkcjonowaniem wydziałów Magistratu, przeprowadzenie studjów nad reformami urzędowania i opracowanie dotyczących wniosków.

Starsi ławnicy-delegaci wybierani są na lat 6, względnie do końca kadencji na zasadzie proporcojnalności. Rada wybiera dla każdego delegata zastępcę z grona radnych.

Starszych ławników zawodowych wybiera Rada na 12 lat lub na czas dłuższy w drodze umowy. Pozatem odnoszą się do nich prawa dotyczące ławników zawodowych.

Miejska Rada wojewódzka jest we własnym zakresie działania II instancją odwoławczą od orzeczeń Magistratu lub prezydenta. Rozstrzyganie odwołań dokonywa się na posiedzeniach kolegjalnych pod przewodnictwem wojewody grodzkiego. Sprawy referują starsi ławnicy zawodowi. Referent ani przewodniczący nie głosuje, ostatni rozstrzyga w razie równości głosów.

Miejska Rada wojewódzka zatwierdza projekt budżetu oraz ważne uchwały Magistratu jej do zatwierdzenia regulaminem zastrzeżone. Miejska Rada wojewódzka może wystąpić z inicjatywą wobec Rady miasta i do niej należy zawieszanie uchwał Rady miasta, jeśli spostrzeże, że są przeciwne prawu lub mogą przynieść miastu szkodę. Miejska Rada wojewódzka kieruje agendami II instancji spełnianemi przez Magistrat oraz mianuje z pośród urzędników Magistratu zastępców ławników, naczelników wydziałów i urzędów Magistratu, tudzież zakładów miejskich, które nie są zastrzeżone do prowadzenia ławnikom zawodowym.

Miejska Rada wojewódzka wybiera ze swego grona 2 członków delegatów i 2 członków zawodowych do miejscowego sądu administracyjnego II instancji. Burmistrze, prezydenci i starsi prezydenci kierują obradami Magistratu, do nich należy kierownictwo poruczonym zakresem działania oraz policja lokalna, z wyjątkiem jej działów zastrzeżonych policji państwowej.

Policja lokalna przekazana jest w poruczonym zakresie Magistratowi, jako kolegjalnej zwierzchności gminnej pod kierunkiem i odpowiedzialnością burmistrza względnie prezydenta lub starszego prezydenta. Z tego tytułu Magistrat ma prawo wydawać rozporządzenia i zagrażać karą ich niewykonanie w granicach ustawą przepisanych. W sprawach nagłych ma przełożony Magistratu prawo wydawać zarządzenia i nakładać na opornych kary do granic przepisanych. Taksamo może przełożony Magistratu w razie nagłej potrzeby zarządzić wydatek budżetem nieprzewidziany, który następnie usprawiedliwia. Prawo asygnowania pieniędzy w granicach budżetu służy przełożonemu Magistratu. Zastępcy burmistrza i prezydenta oraz starszych prezydentów pomagają im w zarządzie miasta wedle ich dyspozycji i zastępują ich w razie nieobecności lub przeszkody, wstępując w ich prawa i obowiązki.

Wojewodę grodzkiego zastępuje prezydent, który w granicach budżetu ma prawo asygnowania wydatków z kasy miejskiej.

Władza dyscyplinarna nad zawodowemi członkami Magistratu należy do rządowej władzy nadzorczej, która orzeka na podstawie ustalenia stanu rzeczy przez komisję dyscyplinarną, w skład której wchodzą pod przewodnictwem naczelnika urzędu dwaj delegaci równorzędnej władzy samorządowej, 1 delegat nadzorczego urzędu państwowego i 1 delegat sądu administracyjnego. Komisja dyscyplinarna dla członków Magistratu miast wojewódzkich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych składa się z dyrektora departamentu Samorządowego i 2 asesorów powołanych z grona senatorów miast Warszawy i Łodzi po jednym i 1 członka Trybunału administracyjnego i z delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wyznaczonego przez Ministra. Postępowanie w komisjach dyscyplinarnych określa ustawa.

8) *Komisje i deputacje Magistratu* są podwładnemi urzędami Magistratu, który za ich pomocą wykonywa swe zadania nadzorcze przygotowawcze lub

zarządzające w poszczególnych działach zarządu miastem i jego zakładami.

Na posiedzeniach komisji przewodniczą członkowie Magistratu wyznaczeni przez przełożonego Magistratu. Do komisji i deputacji Magistratu mogą być powoływani przez przełożonego Magistratu względnie z jego upoważnienia przez przewodniczącego komisji lub deputacji obywatele miejscy i rzeczoznawcy z głosem stanowczym. Na członków komisji i deputacji Magistratu może ostatni zapraszać i radnych miejskich.

O ile przewidziane będzie utworzenie komisji mieszanych, złożonych z członków Rady miasta i Magistratu, pierwszych wyznacza Rada miasta, drugich przełożony Magistratu; komisjom mieszanym przewodniczy burmistrz lub prezydent względnie ich zastępcy.

Członkowie zawodowi Magistratu są obowiązani przybywać na posiedzenia Rady miasta i udzielać wyjaśnień w sprawach zarządu gminnego. Rada miasta ma prawo domagać się, aby na jej posiedzeniach członkowie Magistratu byli obecni.

Członkowie Magistratu referują sprawy na posiedzeniach Rady miasta.

Prezydent miasta (burmistrz) składa corocznie przy przedstawieniu budżetu sprawę z zarządu miastem i o stanie miasta.

9) *Sądy administracyjne.* O ile organizacja sądów administracyjnych nie zostanie ustawą inaczej urządzona we własnym zakresie działania, mogą oznaczone sprawy być rozstrzygane w drodze postępowania spornego w miastach wydzielonych przez wydziały Magistratu złożone pod przewodnictwem prezydenta lub zastępcy z 4 ławników, wybranych przez Magistrat, po 2 z ławników-delegatów i ławników zawodowych, z których jeden referuje sprawy. Referentem może być także delegowany przez prezydenta urzędnik Magistratu.

Postępowanie przed temi sądami administracyjnemi I instancji określa ustawa. Zastępcę może wyznaczyć prezydent z pośród członków Magistratu, posiadających kwalifikacje do wyższej służby administracyjnej lub sędziowskiej. Gdyby wśród członków Magistratu takich osób nie było, może być zastępca wyznaczony z poza Magistratu. Wydział miejski Rady wojewódzkiej, złożony w podobny sposób, pełni funkcje sądu administracyjnego II instancji, a to dla spraw przekazanych w I instancji, lub jako instancja odwoławcza od orzeczeń sądu administracyjnego tegoż miasta I instancji.

Dla miast niewydzielonych sądem administracyjnym jest wydział powiatowy, a instancją odwoławczą wydział wojewódzki, który jest zarazem II instancją dla sądów administracyjnych I instancji, wyjąwszy w miastach stanowiących województwa grodzkie. Ustawa określi, dla których spraw dozwolone jest odwołanie do Trybunału administracyjnego oraz określi organizację państwowych sądów administracyjnych tudzież ewentualny inny skład sądów administracyjnych dla własnego zakresu działania, w szczególności ewentualny współudział w nich członków sądów administracyjnych państwowych, lub fachowych urzędów państwowych.

10) Ustawa państwowa określi główne zasady mianowania i zaopatrzenia urzędników komunalnych, pozostawiając sposób wykonania statutem miejscowym. Ta sama ustawa określi zasady zaopatrzenie wdów i sierot po urzędnikach komunalnych.

W miastach stanowiących starostwa grodzkie i w miastach kasztelańskich oraz będących województwami grodzkiemi prawa i obowiązki stałych pracowników miejskich mają być w zasadzie identyczne z prawami i obowiązkami urzędników państwowych.

W miastach wydzielonych i w miastach wyższej kategorji sprawy poruczonego (ustawowego) zakresu działania winny być w zasadzie wykonywane przez urzędników, posiadających kwalifikacje wymagane od identycznych urzędników państwowych. Odchylenia od tej zasady wymagają zgody rządowej i władzy nadzorczej. Kwalifikacje innych pracowników stałych i niestałych określają statuty miejskie.

Urzędnik Magistratu wybrany na członka tego samego Magistratu wychodzi z etatu urzędników miejskich. Lata służby przepędzone w charakterze urzędnika Magistratu policzą mu się do emerytury, jako członkowi Magistratu w stosunku 2: 1. Wymiar emerytury dla takiego członka Magistratu nie może być mniejszy, niżby mu przysługiwał, jako urzędnikowi Magistratu w tej kategorji płacy, jaką posiadał w czasie wyboru na członka Magistratu z doliczeniem lat przepędzonych w charakterze członka Magistratu, liczonych podwójnie. W razie zrzeknięcia się urzędu członka Magistratu lub ponownego niewybrania z upływem kadencji służy urzędnikowi prawo do powrotu na etat pracowników miejskich, przyczem lata spędzone na urzędzie członka Magistratu będą się liczyć podwójnie przy wymiarze emerytury. W razie przyjęcia urzędu członka Magistratu ze strony urzędnika Magistratu w innem mieście o policzalności lat służby przepędzonych w charakterze urzędnika Magistratu decyduje umowa.

Urzędnik Magistratu może być wybrany na radnego. W tym wypadku otrzymuje urlop na czas trwania kadencji. Lata przepędzone w charakterze radnego liczą się do wymiaru emerytury urzędniczej. Najnowsza pragmatyka służbowa Magistratu m. Wiednia z r. 1919 przyznaje urzędnikom Miagistratu wybranym na radnego prawo do urlopu podczas trwania kadencji i prawo do pełnych poborów podczas spełnienia funkcji zastrzega.

11) *Władze nadzorcze i zatwierdzające* Wybór starszych prezydentów w miastach wojewódzkich i kaszteiańskich zatwierdza prezydent Rzeczypospolitej (Naczelnik Państwa).

Wybór prezydentów i zastępców w miastach starościńskich i w miastach wyższej kategorji oraz ławników zawodowych w miastach kasztelańskich i wojewódzkich zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych

Wybór prezydentów i zastępców oraz ławników zawodowych w miastach wydzielonych oraz ławników zawodowych w miastach starościńskich tudzież burmistrzów i zastępców w miastach liczących ponad 5,000 mieszkańców zatwierdza wojewoda, na podstawie przychylnej opinji Rady wojewódzkiej. Wybór innych burmistrzów i ławników zawodowych zatwierdza starosta, na podstawie przychylnej opinji wydziału powiatowego. Starsi prezydenci i prezydenci oraz burmistrze składają przysięgę służbową na posiedzeniu Rady miejskiej i w obecności członków Magistratu do rąk zatwierdzającego wybór lub jego delegata. Zastępcy osób powyższych i ławnicy zawodowi składają przysięgę służbową do rąk przełożonego Magistratu na posiedzeniu Rady miejskiej. Zawiesić w urzędowaniu lub złożyć z urzędu członka Magistratu może władza zatwierdzająca wybór. Radę miasta wojewódzkiego i kasztelańskiego może rozwiązać Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

Radę miasta starościńskiego i wydzielonego z powiatu może rozwiązać Minister Spraw Wewnętrznych, a innych miast—wojewoda.

Rządową władzą nadzorczą jest dla miast wojewódzkich Minister Spraw Wewnętrznych, dla miast wydzielonych, starościńskich i kasztelańskich—wojewoda, dla innych miast — starostwo. Rządowa władza nadzorcza przestrzega, aby Rady miejskie i Magistraty nie działały przeciw ustawom i nie przekraczały swego zakresu działania, ma ona prawo zawieszania uchwał i ich unieważniania, dalej ma prawo przymusowego budżetowania i zmuszania opornych do wypełniania swych obowiązków. Ponadto są rządowe władze nadzorcze instancjami odwoławczemi w zakresie działania oznaczonym ustawami (zakres poruczony). Wyższe władze samorządowe przez swe wydziały nadzorują gospodarstwo finansowe gmin miejskich, zatwierdzają uchwały zastrzeżone, są instancjami odwoławczemi dla spraw własnego zakresu działania i biorą ustawami wskazany udział w sądownictwie administracyjnem. System wykonania nadzoru nad miastami, oparty o obecnie obowiązujące ustawodawstwo, może doznać przesunięcia w myśl art. 70 uchwalonej konstytucji, według którego

nadzór omawiany ma być przez Państwo sprawowany przez wydziały samorządu wyższego stopnia i przez możność powierzenia części tego nadzoru sądom administracyjnym.

12) Członkowie gminy, posiadający prawa obywatelskie są obowiązani przyjąć wybór na radnego i członka komisji lub deputacji i nie mogą się bez powodów, w ustawie przewidzianych, uwolnić od tych obowiązków.

Oporni ponoszą skutki ujemne w ustawie przewidziane (utrata czynnego i biernego prawa wyborczego, wogóle praw obywatelskich na okres czasu w ustawie oznaczony, opłacanie wyższych podatków, kary pieniężne i t. d.).

Zakończenie.

Motywy do projektowanych zasad do przyszłej ustawy miejskiej znajdują się już powyżej w referacie przy krytycznej ocenie poszczególnych systemów miejskiego ustroju samorządowego.

Tu jeszcze dla przeglądu podnieść wypada, iż w wykonaniu zadania, aby wybrać najlepsze z zasad istniejących w oddawna wypróbowanych systemach ustroju dla samorządu miejskiego, przewagę przyznano zasadom przyjętym w Prusiech (system Steinowski) i we Francji. Z zasad pruskich przyjęto: a) pojęcie samorządu i jego stosunek do władzy rządowej; b) określenie stanowiska urzędników miejskich; c) zasadę rozdziału władzy wykonawczej od uchwałodawczej, z mocy której członkowie Magistratu nie mogą być zarazem członkami Rady miasta; d) podkreślenie w stanowisku Magistratu jego znaczenia jako miejscowej władzy samorządowej, zarządzającej i wykonawczej, a nie tylko funkcji wykonawczych; e) przyjęcie systemu Magistratu jako władzy kolegjalnej, złożonej z członków niepłatnych i zawodowych płatnych; f) wybór zawodowych członków Magistratu na okres dłuższy niż kadencja Rady miasta i przyznanie im prawa do emerytury; g) zasada, iż członkowie Magistratu zawodowi mają traktować swój urząd, jako zawód główny; h) umożliwienie urzędnikom Magistratu kandydowania na członków Magistratu; i) powierzenie burmistrzowi wzgl. prezydentowi kierownictwa przekazanym zakresem działania i policji lokalnej przy współudziale Magistratu; j) wybór Rady miejskiej na lat 6, ze zmianą połowy co lat 3, oraz przewodniczenie na posiedzeniach Rady miejskiej w miastach wydzielonych ze strony wybranego przez nią prezesa; k) możność powierzenia zadań Magistratu w małych miastach burmistrzowi.

Z systemu badeńskiego i angielskiego przyjęto udział w Magistracie czynnika obywatelskiego, lecz w odmiennem ujęciu, oraz pośrednio zachowano instytucję angielskich aldermenów (starszych radnych miejskich) w postaci ławników-delegatów Rady miejskiej do Magistratu. Z obu powyższych systemów zachowano i w Niemczech zaprowadzoną instytucję dyrektora biurowości, powierzając ją ławnikowi zawodowemu, kierującemu wydziałem do spraw zarządu ogólnego (prezydjalnym, administracyjnym).

Z ustroju samorządu miejskiego austrjackiego zachowano:

a) zasadę uznania Magistratu miast większych za władze polityczne I instancji, rozszerzając tę zasadę i na II instancję;

b) zasadę, że urzędnicy miejscy miast, stanowiących władze polityczne, mają mieć prawa i obowiązki równe rządowym, a używani do spraw przekazanego zakresu działania także i kwalifikacje równe rządowym urzędnikom;

c) zasadę, że prezydenci są odpowiddzialnemi kierownikami poruczonego zakresu działania i policji lokalnej;

d) ze statutu miasta Lwowa przyjęto system delegatów Rady miasta do Magistratu, jako najodpowiedniejszy łącznik między obiema władzami miejskiemi i właściwy organ dla wykonania kontroli z ramienia Rady miejskiej nad czynnościami Magistratu.

Nie przyjęto z pruskiego systemu zasady, że Magistrat ma zatwierdzać te uchwały Rady miasta, które ma wykonać. Dalej nie uznano badeńskiej zasady pomieszaniu władzy wykonawczej z uchwałodawczą przez uznanie członków Magistratu za członków Rady

miejskiej, nie uznano także badeńskiego systemu wyboru Magistratu czysto obywatelskiego, ani też systemu, przyjętego w dekrecie o samorządzie miejskim, co do wyboru Magistratu obywatelskiego o członkach płatnych, co się sprzeciwia zasadzie fachowości.

Z systemu austrjackiego nie przyjęto systemu, przełamującego zasadę rozdziału władzy wykonawczej od uchwałodawczej; że Rada miasta jest instancją odwoławczą od uchwał Magistratu i zarządzeń burmistrza lub prezydenta, dalej nie przyjęto systemu, że że członkowie Prezydjum miasta muszą być wyłącynie wybierani z grona radnych, oraz nie zastosowano systemu nadmiernej, nieograniczonej władzy prezydenta. Nie uwzględniono też biurokratycznej organizacji zastępu pracowników miejskich.

Natomiast silniej niż w ustawach pruskich podkreślono potrzebę budowy ustroju samorządowego na zaufaniu do własnej władzy rządowej i przeciwnie, i na tej podstawie oświadczono się za zasadą przelewania przez zatwierdzanie wyboru zawodowych burmistrzów i prezydentów na tychże reprezentacji władzy rządowej. *W systemie tym uwydatni się najlepiej charakterystyczny rys swojskiego poglądu na samorząd, dążący do stworzenia typu urzędników obywatelskich i ścisłego zespolenia działalności własnego rządu z wszystkiemi warstwami obywateli Państwa na podstawie wzajemnego zaufania, polegającego na głębokiem a dobrowolnem* (a nie przez Państwo, jak w Prusiech narzuconem) *wzajemnem rozumieniu swego znaczenia i wartości.*

W rozwinięciu tej zasady proponuje się podany powyżej podział miast na kategorje i podaje niektóre myśli co do ich ustroju, umożliwiającego ich swobodne funkcjonowanie. Jako łącznik między obu władzami miejskiemi, uchwałodawczą a zarządzającą i wykonawczą, poddano w projekcie myśl utworzenia ławników-delegatów Rady miasta, przyczym starano się ująć rzecz możliwie odpowiednio z usunięciem wadliwości, jakie ma w tym względzie dekret, w Królestwie obowiązujący.

Dla urzędników Magistratu otwarto pole do ich pełnego rozwoju, unikając wadliwości systemu biurokratycznego austrjackiego, oraz unikając zasady, stosownej przy systemie Magistratów obywatelskich (Badenja, Anglja), co do bezwzględnego poddania żywiołu biurokratycznego pod żywioł obywatelski.

W pełnem rozumieniu doniosłej zasady wyrobienia nader dla państwa cennego zawodowego stanu działaczy komunalnych, oświadczono się za systemem pruskim wyboru płatnych członków Magistratu z pośród osób posiadających fachowe przygotowanie do różnych kierunków służby administracyjnej w miastach, stad przyjęto za zasadę wybór tych osób na dłuższy przeciąg czasu i danie im oparcia przez odpowiednie zaopatrzenie.

W końcu przyjęto doniosłą zasadę, uznaną i w Austrji, lecz najwybitniej w Prusiech, że udział obywateli w zarządach miast nie może być dowolny lecz obowiązkowy i że bez powodów w ustawie przewidzianych nikt nie może się od tych obowiązków bezkarnie uwalniać, ani od nich stronić.

Zasady powyżej wykazane są przez praktykę i naukę uznane za najlepsze. Wskazanie ich było celem tego referatu. Wybór ich i przeprowadzenie na podstawie ich uznania to zadanie działaczy samorządnych i osób powołanych do tego przez obywatelstwo i Rząd.

Czynniki powyższe mają przed sobą zadanie nader doniosłe, jednak, jak tego dowodzą obrady Związku miast, już teraz w całej pełni rozumiane. W tej bowiem przełomowej dla naszych dziejów chwili trzeba dać potomnym dowód, że generacja, która dołożyła realizacji tęsknych życzeń i marzeń całego wieku, umiała stanąć na wysokości swych zadań i przez zapewnienie miastom możliwie najlepszego rozwoju droga wydania dobrej ustawy dla miast, stworzyła zarazem dla Państwa silną podwalinę pod jego przyszły rozwój.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Ogłoszenia.

Tuler Anczel zgubił zezwolenie na piekarnię przy ul. Ruskiej Nr. 12, wydane przez Magistrat m. Lublina w dniu 18 sierpnia 1921 r. za Nr. 6251/VII.

Palusiński Piotr zgubił dokumenty o wyzwoleniu go na czeladnika rzeźniczego, wydana przez Urząd Starszych w Lublinie w dniu 29/XII 1913 r.

OGŁOSZENIE.

W myśl ustawy z dnia 18/VII 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 63 Poz. 368), o pomocy Państwowej na odbudowę gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny, w m. Lublinie ukonstytuowała się OSOBNA KOMISJA ZAPOMOGOWA MIEJSKA, działająca w zakresie wyżej przytoczonej ustawy i rozporządzenia wykonawczego do tejże z dnia 12 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 18 Poz. 88).

W myśl art. 8 Ustawy, zapomoga bezzwrotna nie może przekraczać sumy 20.000 marak, a w granicach tej sumy—z tytułu strat w ruchomościach domowych—2.000 mk. Ponadto resztę pomocy Państwowej poszkodowani otrzymywać mogą tylko tytułem pożyczki.

Osoby uprawnione do korzystania z pomocy Państwowej przewidzianej ustawą, mogą wnosić o to podania do Komisji na formularzach, które nabywać można w Kancelarji Komisji, za zwrotem kosztów nakładu. Podania wolne są od stempla i opłat miejskich.

Kancelarja Komisji mieści się w Magistracie, biuro Nr. 2, i czynna codziennie od 9-ej rano do 1-ej po południu, za wyjątkiem dni świątecznych.

Lublin, dnia 22 listopada 1921 r.

Przewodniczący Komisji,
Prezydent m. Lublina **C. Szczepański**
Szef Wydziału **Radliński.**

Treść Nr. 31-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano drukarni w Miejskiej.